

De Bijbelse kalender - In that Day

Auteur hoofdtekst : Robert Moore, [In that day.org](http://Inthatday.org)
Vertaling : Charlie Lengkeek (Tesjoeva-gemeente)
Pagina's :18

Inhoud

Voorwoord	2
1. Inleiding	4
1.1. De Maan in de Bijbel	5
1.2. Maan(d)	6
1.3. Schriftgedeeltes over de maan verklaard	6
1.4. Welk van de hemellichamen.....	9
2. De Bijbelse kalender	10
2.1 Pesach & Maanden in het jaar	11
3.1. Profetisch/Bijbels Jaar ten opzichte van Gregoriaans jaar	14
2.2. Een Bijbels jaar	15
De beschrijving van een jaar	16
Het einde van het jaar	17

Voorwoord

Als introductie voor het artikel enige definities om wat vertrouwd te raken met de materie waar we het over hebben:

De aarde is samen met een aantal andere planeten onderdeel van het Zonnestelsel; De Zon is het middelpunt. De aarde en de andere planeten draaien om hun eigen as heen en om de Zon. De aarde draait in 365,25 dagen om de zon.

De baan die de aarde om de zon maakt heet de **ecliptica**. In maart en september staat de aarde loodrecht op de evenaar; de dag en nacht zijn dan even lang (lentenachtevening en herfstnachtevening); equinox, dat is het Latijn voor equal night. In juni en december is de zonnnewende.

De zon verplaatst zich elke dag een klein stukje t.o.v. de sterrenachtergrond binnen een bepaalde bandbreedte. Om die reden is het je misschien wel eens opgevallen dat de zon niet altijd op precies de zelfde plek ondergaat.

De hemelstrook waartussen de zon zich beweegt op zijn baan (exclipticus) is de **dierenriem**.

Daar zit een heel aantal sterrenbeelden in, waaronder de 12 sterrenbeelden die bij de meeste mensen wel bekend zijn en de dierenriemtekens heten.

De benamingen van het huidige stelsel van sterrenbeelden stamt af van patronen zoals die door de oude Grieken en Romeinen zijn opgetekend.

De oudste Griekse bewaarde tekst dateert van ongeveer 300 vC.

Die refereert weer aan een verloren gegaan boek van de sterrenkundige Eudoxos van omstreeks 360 vc. Die zou het weer van Egyptische priesters hebben geleerd en die haalden hun kennis van de babyloniers en dan zitten we al op 2000 vC. We mogen echter geloven dat de diepste kennis hierover van JHWH *Zelf* komt die hij al deelde met Adam en zo verder.

De tegenstander is er, zoals met alles, zelf mee aan de haal gegaan en heeft de waarheid vermengd met leugens. Zo hebben veel sterrenbeelden tegenwoordig Griekse namen en betekenis, maar is er wel degelijk een voorliggende Hebreeuwse naam en betekenis.

Door de schuine stand van de aardrotatie-as ten opzichte van de zon ontstaan de seizoenen, want de aardheft die het dichts naar de zon gekeerd staat, ontvangt het meeste licht en dus ook de meeste warmte.

Elk jaar rond 21 juni is de zonnnewende op het noordelijk halfrond en de winter zonnnewende op het zuidelijk halfrond rond 21 dec.

De **zonnnewende** (Latijn: solstitium, oftewel zonnestilstand) is de gebeurtenis waarbij de zon, vanaf de aarde gezien, de noordelijkste of zuidelijkste positie bereikt. Op aarde wordt deze positie gemarkeerd door de beide keerkringen. Naarmate de zon zich schijnbaar beweegt in de richting van de noordelijke keerkring, worden de dagen op het noordelijk halfrond langer en op het zuidelijk halfrond juist korter. Wanneer de zon zich schijnbaar naar de zuidelijke keerkring beweegt, is dit andersom. De zonnnewende is het moment waarop de zon precies boven de noorder- of Kreeftskeerkring dan wel zuider- of Steenbokskeerkring staat.

Het middelpunt tussen deze beide punten wordt bereikt - zoals ik al aangaf - als de zon precies loodrecht boven de evenaar staat. Er is dan sprake van een **equinox** of nachtevening. Dag en nacht zijn dan overal op aarde even lang.

De maan draait in 29,53 dagen om de aarde en de aarde ondertussen om de zon.

Hierdoor ontstaan de verschillende schijngestalten van de maan wanneer die min of meer tussen de zon en de aarde instaat. Hier is het maand-concept op gebaseerd. Een maanmaand is echter 29,5 dagen.

De voortgang van de aarde om de zon compliceert de zaak nog meer. De maan heeft ten opzichte van de achtergrond sterren feitelijk maar 29,3 dagen nodig om eenmaal rond de aarde te draaien. Astronomen noemen deze periode de *siderische* maand.

Na een volledige omloop om de aarde (siderische maand) moet de maan een beetje verder draaien om in zijn oorspronkelijke stand ten opzichte van de aarde en de zon te keren / (een maanmaand). Verder heeft de zwaartekracht van de maan invloed op het water op aarde: zo ontstaat eb en vloed.

Nogmaals: Een *equinox* (nachtevening) is dus de datum waarop dag en nacht even lang duren.

Een *equinox* treedt op halverwege de twee *solstitia* (zonnewendes), wanneer het verschil tussen de lengte van dag en nacht juist het grootst is.

De datum voor het christelijke feest van Kerstmis - 25 december - gaat wellicht terug op de datum van de winterzonnewende in de oude Romeinse kalender. Sinds de vierde eeuw werd op die dag het feest van Sol Invictus, “*de Onoverwinnelijke Zon*” gevierd. Het christendom heeft die datum vermoedelijk overgenomen, omdat Christus met de zon werd geassocieerd.

jaar	Equinox maart		Zomerwende juni		Equinox september		Winterwende december	
	dag	tijd	dag	tijd	dag	tijd	dag	tijd
2012	20	05:14	20	23:09	22	14:49	21	11:11
2013	20	11:02	21	05:04	22	20:44	21	17:11
2014	20	16:57	21	10:51	23	02:29	21	23:03
2015	20	22:45	21	16:38	23	08:20	22	04:48
2016	20	04:30	20	22:34	22	14:21	21	10:44
2017	20	10:28	21	04:24	22	20:02	21	16:28

1. Inleiding

Dit artikel betreft een heronderzoek van de Schrift met betrekking tot de Bijbelse kalender in relatie tot de hemellichamen.

De bewegingen en het samenspel van de hemellichamen blijken een verbazingwekkend getuige te zijn van JHWH's tijd klok der eeuwen zijn van belang bij het juist bepalen van de Bijbelse feesten-kalender.

Herontdek wat de hemellichamen werkelijk getuigen aan de hemel in tegenstelling tot wat het christendom, het Judaïsme, de Karaïeten en Messiaanse leraren veelal leren.

Het originele artikel 'The Scriptural calendar' is [hier](#) te vinden.

Dit artikel kan hulpvaardig zijn, als u tenminste niet direct afhaakt wanneer u iets hoort wat tegen uw huidige visie ingaat. Laat ons gezamenlijk doel zijn de geboden van JHWH te houden en in dit kader ook te streven naar het juist verstaan van de tijdstippen van de gezette tijden.

Velen leren dat de Bijbelse kalender bepaald wordt door op de maan te letten.

Jahosjua roept ons op "omhoog te zien": Lucas 21:28: *Wanneer nu deze dingen beginnen te geschieden, kijk dan omhoog en hef uw hoofd op, omdat uw verlossing nabij is.*

En inderdaad, het samenspel van de planeten, in de context van hun persoonlijke betekenis, kondigen op profetische wijze aan wat er staat te gebeuren.

Om hier oog voor te krijgen moeten we echter Genesis 1:14 opnieuw lezen en begrijpen wat er werkelijk staat.

Volgens de Joodse berekening begon het Bijbelse jaar dit jaar *op basis van maanobservatie* een week eerder dan de voorjaars equinox (dag en nacht even lang) en ook de 7de maand van het jaar die de najaarsfeesten inluidt.

Genesis 1:14 zegt echter duidelijk: laten er lichten aan de hemel zijn; meervoud

En God zei: Laten er lichten zijn aan het hemelgewelf om scheiding te maken tussen de dag en de nacht; en laten zij zijn tot aanduiding van vaste tijden en van dagen en jaren!

Correspondeert een maand werkelijk met een maancyclus (waarbij de een uitgaat van de astronomische nieuwe maan, de ander van de eerste sikkel en er ook nog mensen zijn die geloven dat de totale afwezigheid van de maan het begin is..)?

Een maand volgens de Joodse maankalender-methode heeft 29 of 30 dagen en maakt een jaar van 353, 354 of 355 dagen. Dat brengt weer de noodzaak met zich mee om regelmatig een 13de maand toe te voegen om in de pas te blijven lopen met het astronomische jaar.

Maar waar geeft het Woord aan dat er een 13de maand moet worden toegevoegd? Nergens! En zeker Genesis 1:14 spreekt hier niet over.

Daar tegenover staat dat een zonnekalender altijd 365 dagen heeft in een jaar.

Ook de Gregoriaanse kalender heeft een probleem: om de 4 jaar is er een schrikkeljaar nodig met één dag om in de pas te kunnen blijven lopen met de astronomische zonnekalender.

Het Woord geeft nergens aan dat we maanden moeten tellen om de feesten te berekenen.

Er moeten zowel bij de voorjaars, als bij de najaarsfeesten dagen worden geteld vanaf een uitgangspunt: de 1ste dag van de 1ste maand en de 1ste dag van de 7de maand. En JHWH zegt in Genesis 1 dat hij de lichten aan de hemel heeft gezet om duidelijk aan ons te laten zien hoe die de juiste seizoenen zal verkondigen waarop maand 1 en maand 7 exact astronomisch geïdentificeerd moeten worden.

De vragen aan ons zijn:

Wat zegt het woord werkelijk over de wijze waarop de kalender bepaald moet worden?

Met welke astronomische hemellichamen hebben we te maken in Gen. 1:14

Is het wel zo Bijbels om de kalenderbepaling te volgen volgens het Judaïsme, dat het getuigenis van de Messias niet erkent en steeds de kalender moet aanpassen naar de equinoxen om goed in de seizoenen te kunnen blijven.

Durven we te erkennen dat we beïnvloed zijn door het Judaïsme en en het Messiaanse Judaïsme? We naderen de meest heftige profetische tijd in de dagen die voor ons liggen; zorg dat je voldoende olie in de lamp hebt ook met betrekking tot deze geloofsleer, voordat de nacht invalt.

Dit artikel zal stilstaan bij de vraag of we wel of niet naar de maan moeten kijken om de data van de Bijbelse feesten te bepalen. Wij moeten ons realiseren daarbij dat wij er naar neigen het Woord te lezen met de onbewuste vraag in ons denken: *Wat wil ik dat het Woord mij zegt?*

Wij hebben allemaal vooropgezette ideeën /meningen in ons hoofd en zoeken naar bevestiging daarvan! Als we echter waarheid willen ontdekken - en dat is noodzakelijk, want niemand verstaat de waarheid volledig over welk onderwerp dan ook -, dan moeten we de vraag stellen: *wat zegt JHWH hier?* En de volgende vraag moet dan zijn:

Wat wordt er nu van mij verwacht om te doen?

1.1. De Maan in de Bijbel

De eerste 5 boeken van de Bijbel zijn de Pentateuch; de Tora. In deze 5 boeken vinden we de wil van JHWH, God de Vader. De Tora wordt in de rest van de Bijbel herhaald, geciteerd en verder verklaart, maar zeker niet afgeschaft. In de Tora vinden we dan ook de opdracht om de feesten van JHWH te vieren, gegeven aan Israël.

Opvallend is dat het woord 'maan' slechts 4x genoemd wordt in de Tora.

De 1^e keer in Genesis 37:9, waar Jozef een droom had waarin de maan zijn moeder Rachel representeert.

De 2de keer in Deut 4:19:

*Pas er ook voor op dat u uw ogen niet opslaat naar de hemel, en de zon, de **maan** en de sterren ziet, heel het leger aan de hemel, en u laat verleiden om u voor hen neer te buigen en hen te dienen. JHWH, uw God, heeft hen aan al de volken onder de hele hemel toebedeeld.*

De 3de keer in Deut 17:3 ook met de opdracht om de maan niet te aanbidden.

*'en als deze persoon andere goden gaat dienen en zich voor die neerbuigt, of voor de zon, de **maan** of heel het leger aan de hemel, wat ik niet geboden heb, en dat wordt u verteld en u hoort dat, dan moet u het goed onderzoeken. En zie, is het de waarheid, staat de zaak vast, is zo'n gruwelijke daad in Israël gedaan, dan moet u die man of die vrouw die deze wandaad verricht heeft, naar buiten brengen, naar uw poorten, die man of die vrouw, en u moet hen met stenen stenigen, totdat zij sterven.*

De 4de keer in Deut 33:14: *met de beste opbrengst van de zon, en met het beste wat de **maan** voortbrengt;*

Hst. 33 gaat over de zegeningen voor de Israëlieten (de 12 stammen) en vers 14 gaat specifiek over de zegening, gelegd op Jozef. De Tora spreekt alleen maar over de maan met de opdracht deze niet te aanbidden. Nergens wordt de opdracht gegeven dat de maan bedoeld is om er berekeningen mee te maken en zo bijvoorbeeld feestdagen te bepalen.

Maar het argument dat "maand" van "maan" komt dan?

Daar komen we op terug, maar laten we eerst meer informatie verzamelen.

3 Hebreeuwse woorden en 3 Griekse woorden zijn vertaald in de woorden:

'Maand', 'maanden' en 'maandelijk's

4 Hebreeuwse woorden en 2 Griekse woorden zijn vertaald in maan of manen

Maand/Manen/Maandelijks: **H2320 H3391** H3393 G3376 G5072 G5150

Maan/Manen: **H2320 H3391** H3394 H3842 G4582 G3561

Merk op dat de woorden H2320 en H3391 zowel in 'maand/maanden/maandelijk's als ook in 'maan/manen' vertaald worden!

De andere 4 woorden voor 'maand' worden *niet* vertaald in maan. En ook niet andersom.

Voordat we wat dieper ingaan op de woorden H2320 en H3391 moeten we goed begrijpen dat een concordantie geen woordenboek is.

Een concordantie definieert/omschrijft geen woorden, een woordenboek wel.

Een concordantie toont waar een woord gebruikt wordt en geeft aan hoe een woord vertaald wordt **naar het idee van de vertaler**.

Het Griekse woord 'Pascha' bijvoorbeeld komt 29 keer voor in het NT; 28 keer vertaald als 'Passover' en 1x (Hand 12:4) als 'Easter'.

Als je naar het Griekse woord Pascha kijkt in de Strong-concordantie dan wordt het vertaald als *easter* of *passover*.

Als je de concordantie als een woordenboek gebruikt zou het dus kunnen gebeuren dat je de denkfout maakt dat Pascha *pasen* betekend.

Als je echter in een woordenboek opzoekt wat Pascha betekend, kom je tot hele andere conclusies. Bv:

Pascha, mis vertaalt als Pasen in hand 12:4, duid het passover aan. De term pasen is niet van christelijke origine. Het is afgeleid van Astarte, 1 van de titels van de chaldeese godin, de koningin des hemels. Het heidense Pasen was nogal in tegenstelling tot Pascha en werd geïntroduceerd in de afvallige westerse religie als onderdeel van een poging heidense feesten op te laten gaan in het Christendom.

Het woordenboek geeft ook dat *Pasen niet vermeld wordt in de Schrift, behalve als foutieve vertaling in Hand 12:4, waar in het originele Grieks wel degelijk Pascha vermeldt staat.*

Ook zegt het woordenboek over Pasen *dat het oorspronkelijk een voorjaarsfeest was ter ere van de godin van het licht en voorjaar, bekend in de Angelsaksische streken als Eastre. In de 8ste eeuw werd de naam door de angelsaksen gekoppeld aan het christelijke feest dat de opstanding van de gezalfde Christus moest gedenken en vieren..*

Dus de volgende keer dat je iemand hoort zeggen: ik keek de betekenis na in Strong ... grote kans dat dat je ze misschien misleid zijn. Gebruik een concordantie niet als woordenboek.

1.2. Maan(d)

In de concordantie is H2320 het woord Chodesh (uitgesproken als kho-desh). Als we dan vertaald zien:

“nieuwe maan” met de implicatie: “een nieuwe maand” weten we dat chodesh NIET nieuwe maan, met de implicatie nieuwe maand betekent, maar dat naar Strongs mening het woord gebruikt wordt in die zin.

We zagen eerder al dat H2320 gebruikt werd als maand/maanden/maandelijks en maan/manen (nieuwe maan). Interessant is dat het woord chodesh 242 keer gebruikt wordt in de Schrift, en 222 keer wordt het vertaald als maandelijks (91%) en 20 keer als nieuwe maan (ruim 8%). Eén keer is het vertaald als een ander woord.

H3391 is het woord Yerach (uitgesproken als Jeh'-rakh).

Het is 13x gebruikt in de Schrift. Het is 11x vertaald als maand (85%) en 2x als maan (15%)

Kun je op grond van deze statistieken overtuigend zeggen dat het woord 'maan' vertaald zou moeten worden als 'maan' in de Pentateuch? NEE.

Realiseer dat de enigen die wel overtuigd zijn en leren dat je het zo moet vertalen, de gelovigen zijn die willen vasthouden aan het idee dat de feestdagen door middel van de maan berekend moeten worden.

Als je vervolgens vraagt WAAROM het woord maand als maan vertaald zou moeten worden in de Pentateuch krijg je geen reden, geen logisch antwoord of redelijk beredeneerd antwoord. Men zegt: het past. Inderdaad het past als je het gebruikt, maar het past niet als je het niet gebruikt. Gebruik geen methode waarbij achteraf het bewijs gevonden moet worden om die methode te onderbouwen. Laten we eerst al het bewijs dat mogelijk is opsporen, en dan de methode gebruiken.

1.3. Schriftgedeeltes over de maan verklaard

Een andere reden om de maan te gebruiken voor het berekenen van de feesten haalt men uit Ps 104:19.

Hij heeft de maan gemaakt voor de vaste tijden, de zon weet wanneer hij ondergaat.

Degenen die de maan voor berekening verdedigen gebruiken deze tekst letterlijk.

Maar kijk eens naar de rest van het vers? De zon weet.. Is de zon een denkend persoon, dan?

En gaat de zon wel onder? Wij weten dat de aarde om zijn as draait, wat het idee geeft dat de zon onder gaat. Het is duidelijk dat dit vers niet letterlijk moet worden genomen. Maar degenen die per se een maan voor berekening van de Moadiem willen gebruiken, nemen het eerste deel letterlijke en het 2de deel van de tekst figuurlijk. Dat is verdachte interpretatie.

De Psalmen zijn niets meer en ook niets minder dan Poëzie en liederen als onderdeel van de Schrift. De Tora is niet gegeven in de Psalmen..

Psalm 104 is een zeer kostbaar gedicht, maar geen Tora gebod.

Nog een reden om de maan te berekenen voor gezette tijden haalt men uit het lied Psalm 136:7-9:

*Die de grote lichten maakte, want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig; de zon tot **heerschappij** over de dag, want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig; de maan en sterren tot heerschappij over de nacht, want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig.*

Merk op dat er 2 over de nacht regeren: de maan en de sterren. Deze situatie van 2 regeerders zou je kunnen doen denken aan Mattheüs 6:24 en Jacobus 1:8.

Mattheüs 6:24: *Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten.*

Jacobus 1:8: *Hij is een dubbelhartig man, onstandvastig in al zijn wegen.*

Kijk eens diverse vertalingen na bij Ps. 136 en ontdek dat er interpretatieverschillen zijn over 'heersen' of 'gidsen'. Gidsen lijkt beter vertaald dan heersen want overdag kun je dankzij het zonlicht gewoon je weg vinden maar tijdens de nacht kunnen de maan en de sterren je de weg wijzen door hun stand en het beetje licht dat ze afgeven of weerkaatsen, mits de maan überhaupt zichtbaar is 's nachts! Let op.. *zichtbaar*, en dan hebben we het niet eens over bewolking. Want realiseer je dat de maan vele uren en dagen *niet* zichtbaar is aan de nachtelijke hemel, hoe helder die ook is. Want de maan is ook heel vaak overdag zichtbaar. Als je de maan overdag ziet, betekent dit dat aan de andere kant van de wereld het nacht is en de maan daar *niet* schijnt. Met dit inzicht kun je toch niet zeggen dat de maan heerst over de nacht?

Je hoort ook het argument dat "er geen twijfel is dat de Bijbel het feit openbaart dat Israël de nieuwe maansfeesten hield". Nou, daar is inderdaad geen twijfel aan. Ook tegenwoordig worden in Israël niet-Bijbelse feesten gehouden. Het gaat er niet om of iets gevierd wordt, maar of *geboden staat* dat je iets moet vieren.

Nog een misplaatst argument uit Genesis 1:16

*En God maakte de twee grote lichten: het grote licht om de dag te beheersen en het kleine licht om de nacht te beheersen; **en ook de sterren.***

De laatste woorden wekken de indruk dat de grootste van de 2 lichten de zon is en de kleinste van de 2 grote lichten de maan. Bijna elke leraar of commentator van de Schrift ziet dit zo.

Maar sta eens stil bij de volgende stelling:

Het grootste licht is inderdaad de zon, maar het kleinere licht van de 2 grootste zijn ... de STERREN.

Dit kan zo gesteld worden omdat planeten en manen geen lichten zijn. Onze maan is geen licht. De maan reflecteert het licht van de zon, ook al noemen we het maanlicht.

Net zoals de aarde geen lichtbron is en ook grotendeels het licht van de zon weerkaatst.

De astronauten zagen het licht van de aarde en zeiden dat het 10 keer intenser was dan het licht van de maan.

Als de maan de kleinste van de 2 grote lichten is, hoe kun je dat dan rijmen met het feit dat het licht van de aarde 10 x sterker is dat van de maan?

Als je er perse aan vast wil houden dat de maan een licht is moet je ook toegeven dat de aarde een licht is. Maar dan heb je dus 3 grote lichten.

En JHWH maakte 2 grote lichten..

Nogmaals, Genesis 1:16: *nu eens de Willibrord vertaling: God maakte de twee grote lampen, de grootste om over de dag te heersen, de kleinste om te heersen over de nacht, en **Hij maakte** ook de sterren.*

Het lijkt zeker dat de 2 grootste van de 2 lichten de zon is en de kleinste van de 2 grote lichten de maan.

Maar de vetgedrukte woorden staan niet in de grondtekst, ze zijn toegevoegd door de vertalers om "te verduidelijken".

Deze Nederlandse vertaling is dus in dit geval behoorlijk goed vertaald.. *En God maakte de twee grote lichten: het grote licht om de dag te beheersen en het kleine licht om de nacht te beheersen; en ook de sterren.*

Retorische vraag 1: Waarom voegden de vertalers “[Hij] maakte” toe, Terwijl dit niets verduidelijkt? De volgende stap is te kijken naar het woord “ook” in de strong concordantie. Er is geen referentie nummer bij dit woord. De instructie pagina van Strong zegt dat als er geen nummer voorkomt bij een woord, dat woord niet in de originele grondtekst voorkomt!

Retorische vraag 2: Waarom hebben de vertalers het woordje “ook” niet cursief gedrukt?

Lees nu de tekst zonder al de cursieve en toegevoegde woorden.

En God maakte de twee grote lichten: het grote licht om de dag te beheersen en het kleine licht om de nacht te beheersen; de sterren.

Nu zien we een meer accurate betekenis. Maar er is nog een stap te maken. In de originele tekst staat geen dubbele punt. Ook die zijn in Engelse Bijbels vaak toegevoegd door de vertalers. In dit geval staan ze achter beheersen.

Wat zijn echter de officiële taalkundige regels voor een dubbele punt (In het Nederlands een puntkomma¹)? Het woorden boek zegt daarover dat:

Definitie 1: *een dubbele punt een teken is, gebruikt voor een nadrukkelijke stellingname, uitleg, voorbeeld, serie..*

Definitie 2: *een dubbele punt is een anticiperend teken dat de lezer stop zet om iets te introduceren. Het verbindt zo het voorgaande met het volgende.*

Als we definitie1 toepassen op Genesis 1:16, dan zijn **de sterren, komend na de dubbele puntjes** een voorbeeld van een nadrukkelijke stellingname, uitleg, voorbeeld, serie, nl ten opzichte van de 2 grote lichten; en bedenk dat de zon de dichtstbijzijndste ster is ten opzichte van de aarde.

En definitie 2: de dubbele puntjes verbinden de 2 grote lichten. De 2 grote met de sterren.

Mogelijk werpt iemand tegen dat het kleinere licht wel de maan moet zijn, omdat, als de sterren bedoelt zouden zijn, er wel ‘lichten’ zou hebben gestaan..

In Strong is het woord licht(ev) H3974 en het staat 2x in Gen 1:16

Het woord Lichten staat in Gen 1:16 1 maal en volgens strong nog steeds het nummer H3974. De vertaler heeft dus zelf gekozen wanneer enkelvoud en wanneer meervoud te vertalen!

Wat is de **reden** dat JHWH de 2 grote lichten aan de hemel zette?

SV Jongbloed; in HSV mist er 1: tekenen

Gen 1:14: *En God zeide: Dat er lichten zijn in het uitspannel des hemels, om..*

scheiding te maken tussen den dag en tussen den nacht;

en dat zij zijn tot tekenen

en tot gezette tijden, seizoenen

en tot dagen en jaren!

Gen 1:17: *En God plaatste ze aan het hemelgewelf*

om licht te geven op de aarde

Gen 1:18:

te heersen over de dag

te heersen over de nacht

het licht van de duisternis te scheiden

¹ In de HSV staat een puntkomma. Net als de punt sluit de puntkomma een mededeling af, maar tegelijkertijd maakt hij duidelijk dat er een directe band is met de volgende mededeling.

1.4. Welk van de hemellichamen

Laten we bij al deze redenen in Genesis kijken in hoeverre ze toe te passen zijn op de zon, maan en sterren. Welk hemellichaam maakt scheiding tussen dag en nacht? De zon scheidt de dag van de nacht en de sterren scheiden de dag van de nacht. De zon zul je 's nachts niet waarnemen en de sterren zijn overdag niet zichtbaar. Maar als je naar de MAAN kijkt, kan het zowel dag of nacht zijn! De maan is voor ongeveer 50% overdag of juist 's nachts te observeren.

Welke hemellichamen zijn geschapen om tekens te vormen? De sterren vormen tekenen in de 12 tekens van de dierenriem (*Zodiac belt*); 1 voor elke maand, 3 per seizoen. De zon en de maan zijn niet bedoeld voor tekenen?

En de zons/maansverduisteringen dan waar de Bijbel over spreekt?

Welk van de hemellichamen is geschapen om gezette tijden aan te geven? De sterren geven de seizoenen aan;

3 tekens uit de dierenriem per seizoen. Kijkend naar de constellatie van de sterren kun je feilloos weten wat voor seizoen het is. Dat lukt je niet als je naar de zon of de maan kijkt.

Welk van de hemellichamen is geschapen om dagen aan te geven? Zowel de zon als de sterren kunnen gebruikt worden om dagen te tellen. De maan is daar niet geschikt voor omdat die soms 's nachts is te zien en anders overdag.

Welk van de hemellichamen is geschapen om jaren aan te geven? De zon is daarvoor geschapen als je bijvoorbeeld rekent van de voorjaars equinox via de najaarsequinox weer tot de volgende voorjaars equinox. Ook de sterren zijn zo te gebruiken, omdat elke constellatie jaarlijks op een bepaald punt verschijnt. De maan is niet geschikt om jaren aan te geven.

Welk van de hemellichamen is geschapen om licht op de aarde te geven?

De zon en de sterren geven licht op de aarde. De Maan geeft geen licht op aarde maar REFLECTEERT licht op de aarde.

Welk van de hemellichamen is geschapen om te heersen over de dag? De zon uiteraard. De sterren zijn overdag niet zichtbaar en ook de maan niet, want die is soms wel en soms niet zichtbaar overdag (ongeveer 50%).

Welk van de hemellichamen is geschapen om te heersen over de nacht? De sterren uiteraard. De zon niet en de maan ook niet omdat, net andersom als bij de dag, die voor ongeveer 50% niet te zien is aan de nachtelijk hemel.

Welk van de hemellichamen is geschapen om het licht van de duisternis te scheiden?

De zon en de sterren maken scheiding en wederom de maan niet, omdat die zowel overdag als 's nachts aangetroffen wordt.

Samengevat, zowel de zon als de sterren voldoen aan de vereisten die nodig zijn om de genoemde rollen te vervullen die in Genesis worden toegeschreven aan de 2 grote lichten aan de hemel. De maan voldoet aan geen enkel genoemd criterium die past bij de 2 grote lichten.

De maan kan de dag en nacht niet verdelen, er over heersen en de maan kan zelf geen direct licht op aarde geven.

2. De Bijbelse kalender

Waarom geloven dan toch zo veel mensen dat de maan “het kleinere licht” van de 2 grote lichten is?

De maan doet er 27,23 dagen over om een baan van 360 graden om de aarde te maken.

Dit heet een siderische omgang

De maan doet er 29,53 dagen over om totaal van gestalte te veranderen en weer terug.

(29 dagen, 12 uur, 44 min en 2.8 sec.)

Dit is de synodische omgang.

Maanmaanden worden gemeten naar de synodische omgang en variëren tussen de 29 of 30 dagen.

Een maanjaar van 12 maanden komt zo uit op 354 dagen (6x 29 en 6 x 30 dagen; is bijna 29,53 dagen/maand gemiddeld).

De meeste encyclopedieën zullen u vertellen dat de maankalender van Babylonische oorsprong is. De Joden van tegenwoordig zijn een van de weinige groeperingen (inclusief een aantal misleide Israëlieten) die nog steeds deze niet-Bijbelse maar Babylonische maankalender gebruiken.

We hebben bewijs uit de Schrift dat de mensen in de tijd van Noach niet de Babylonische kalender gebruikten:

Gen 7:11 *In het zeshonderdste levensjaar van Noach, in de **tweede** maand, op de zeventiende dag van de maand, op die dag zijn alle bronnen van de grote watervloed opengebarsten en de sluizen van de hemel opengezet.*

En dan

Gen 8:4 *En de ark bleef in de **zevende** maand, op de zeventiende dag van de maand, vastzitten op het gebergte van Ararat. 5 En gaandeweg werd het water minder, tot aan de tiende maand. In de tiende maand, op de eerste dag van de maand, werden de toppen van de bergen zichtbaar.*

Dus de tijd tussen de 17de van de 2de mnd en de 17de van de 7de mnd is 5 maanden.

Dat dit gaat om maanden van 30 dagen kunnen we opmaken uit:

Gen 7:24: *En het water had **honderdvijftig dagen** lang de overhand op de aarde.*

En Gen 8:3: *Vervolgens vloeide het water van boven de aarde terug, gaandeweg vloeide het terug. Na verloop van **honderdvijftig dagen** werd het water minder.*

Als Noach de Babylonische kalender gebruikt zou hebben zou het niet zijn gegaan om 150 dagen maar om 147 of 148 dagen (29+30+29+30+29 of 30+29+30+29+30).

Sommigen willen overigens bewijzen met deze verzen dat een Bijbelse maand dus 30 dagen moet hebben, maar dat kan nou ook weer niet. Je kunt hooguit zeggen dat ze gemiddeld 30 dagen moeten zijn geweest.

Een statisticus kan verdrinken in een rivier die gemiddeld 12 cm diep is..

Een ieder die nog steeds de maan wil gebruiken om de tijd te berekenen zal erkennen dat er in elke periode van 19 jaar 7 keer een 13de maand moet worden toegevoegd om in evenwicht te blijven met de zonnekalender. Waarom zou je eigenlijk een maankalender willen gebruiken als je die kloppend moet maken met de zonnekalender in plaats van de zonnekalender zelf?

En hoe wordt bepaald in welke jaren de 13de maand moet worden toegevoegd? Dat gebeurt in het 3de, 6de, 8ste, 11de, 14de, 17de en 19de jaar. Deze 19 jaren cyclus heet de “cyclus van Meton”, een Atheense astronoom. De babyloniers hanteerden echter ook de 19 jarige cyclus naar het voorbeeld van nog primitievere kalenders, maar voegden een 13de maand toe vanaf de 1ste nieuwe maan na de voorjaars equinox.

Na de verdeling van het rijk van Alexander de Grote werd deze kalender in 312BC de basis voor de tijdrekening in het rijk van de Seleuciden in Mesopotamië en Syrië. De enige aanpassing die werd gedaan is dat men een maand ging toevoegen vanaf de herfst equinox. Er is bewijs dat in de 3de eeuw BC deze kalenderberekening werd overgenomen door de perzen. Die gaven het door aan de Chinezen in de Handynastie, die er ook hun kalender op gingen baseren. In Palestina namen de Joden de 19-jarige cyclus ook over voor het berekenen van de religieuze kalender. Deze kalender is er tot op de dag van vandaag! Van de Joden ging deze kalender berekening naar de christenen en die berekenen op basis van deze kalender nog steeds de datum voor Pasen.

Meton heeft dus helemaal geen nieuwe uitvinding gedaan maar borduurde voort op de kalender van de babyloniers lang daarvoor.

De maanmaand werd gebruikt door de Chaldeeën en de Egyptenaren en wordt nog steeds gebruikt door o.a. de Joden en de Turken. Er bestaat in de Joodse cultuur een traditie om de nieuwe maan te heiligen; het Kiddush Levana.

De maankalender is dus onmiskenbaar van Babylonische oorsprong. Babel is het woord H0894 in Strong en betekend verwarring (door vermenging). Wie de maankalender gebruikt om de feestdagen te bepalen komt uit op verkeerde, verwarde data.

Wat lezen we echter in 1kor 14:33: *Want JHWH is geen God van wanorde, maar van vrede*

2.1 Pesach & Maanden in het jaar

Zegt de Bijbel iets over het aantal maanden in een jaar?

Esther 2:12: *En wanneer een meisje aan de beurt was om bij koning Ahasveros te komen, nadat zij **twalf maanden** lang behandeld was volgens de bepaling voor de vrouwen – want zoveel dagen duurde hun schoonheidsbehandeling: **zes maanden** werden zij behandeld met mirreolie en **zes maanden** met specerijen en schoonheidsmiddelen voor de vrouwen –*

Openbaring 22vs 2: *In het midden van haar straat en aan de ene en de andere zijde van de rivier bevond zich de Boom des levens, die **twalf** vruchten voortbrengt – **van maand tot maand** geeft Hij Zijn vrucht. En de bladeren van de boom zijn tot genezing van de heidenvolken.*

1 Kon 4:7 *Ook had Salomo **twalf** opzichters over heel Israël, die zorg droegen voor het levensonderhoud van de koning en zijn huis. Ieder moest er **een maand per jaar** zorg voor dragen.*

1 Kron 27:1-15 beschrijft het leger van salomo dat opgesplitst is in 12 afdelingen die iedere maand op moeten komen of af mogen gaan in dienst van de koning.

Dit zijn 4 bewijsplaatsen die aangeven dat een Bijbels jaar 12 maanden heeft.

Er is geen enkel Schriftgedeelte dat spreekt over een 13de maand en die hele term komt in het geheel niet voor in de Bijbel. Maar als je een maankalender kloppend wilt houden, heb je die extra maand wel nodig 7 keer in de 19 jaar. De maankalender is gewoon onbijbels.

Als je het woord Abib vergelijkt met het woord Nisan zegt welhaast iedereen dat deze woorden het zelfde betekenen; ze zijn synoniem. Echter; het woord Abib heeft JHWH geïntroduceerd via Mozes.

Het woord Nisan komt uit Babylon. In de meeste woordenboeken zul je lezen dat het woord Nisan het woord Abib vervangen heeft na de Babylonische overheersing over Israël.

De Joden namen niet alleen de namen van de Babylonische/assyrische maanden over maar ook volgden ook de kalendermethoden van deze overheersers.

Het woord Abib komt 6 keer voor in de Bijbel. Exodus 13:4, 23:15, 34:18 en Deut 16:1. Alle keren in de Tora dus.

Het woord Nisan komt maar 2 keer voor: Neh 2:1 en Esther 3:7

Abib betekent ‘teer zijn, een jonge graan aar, groene graan-aar’. Er is geen betekenis te vinden voor het woord nisan. Meestal vind je de uitleg dat het de eerste maand is van het Joods religieuze jaar. Strong zegt dat het waarschijnlijk van buitenlandse afkomst is; inderdaad: uit Babylon.

De 1ste dag van Abib is op de voorjaars equinox (?)

De 1ste dag van Nisan valt op de eerste dag van de zichtbare maan, na de voorjaars equinox.

De zichtbare nieuwe maan is er pas na de astronomische nieuwe maan. De astronomische nieuwe maan houdt in dat de maan geheel verduisterd is en niet te observeren met het blote oog omdat je dan ook in de richting van de zon moet kijken. De maan bevindt zich dan namelijk tussen de aarde en de zon.

De diverse berekeningsformules voor de kalender van eerdere tijden werden uiteindelijk door Hillel II (330-365) ter discussie gesteld die in 359 AD de kalender fixeerte door de regel op te stellen dat Nisan 1 altijd 14 dagen **voor** de 1ste nieuwe maan **na** de voorjaarsequinox moet vallen.

De verandering die Hillel invoerde was de berekening van Pesach want voor 359 was het immers zo dat Nisan 1 viel op de dag van de eerste zichtbare maan na de voorjaars equinox. Daarmee kwam Pesach te vallen op de volle maan, 15 dagen na de astronomische nieuwe maan en 14 dagen na de zichtbare nieuwe maan. Na 359 viel Nisan 1 voortaan 14 dagen **voor** de 1ste volle maan na de voorjaars equinox. Het joodse Pesach valt nog steeds op de volle maan. Waarom deze verandering?

Het is heel subtiel. Voor 359 wachtte men op de 1ste zichtbare nieuwe maan, na de voorjaars equinox, en dat was Nisan 1. Het is gemakkelijk om dan door tellen naar nisan 15.

Na 359 wachtte men op de 1ste volle maan na de equinox, en dat was dan de 15de. Nisan; het Joodse Pesach. Je ziet zo dat enige tijd voor 359 de Joden schijnbaar gestopt waren met het slachten van hun lam voor Pesach naar de instructies in Exodus 12:3 en 6.

3 Spreek tot heel de gemeenschap van Israël: Op de tiende *dag* van deze maand moet ieder voor zich een lam per familie nemen, een lam per gezin

6 U moet het in bewaring houden tot de veertiende dag van deze maand, en heel de verzamelde gemeenschap van Israël zal het slachten tegen het vallen van de avond.

Het was cruciaal om te weten wanneer de 10de en de 14de dag waren. Daarvoor was het weer nodig dat je wist wanneer de 1ste dag geteld moest worden. Na 359 aten de meeste Joden geen Pesach Lam meer met Pesach. Het was dus niet meer van belang om te weten wanneer de 10de en de 14de dag geteld moesten worden. Er was alleen nog interesse in de 15de dag en die viel altijd op de volle maan.

Ook het christendom gebruikt de Babylonische maankalender om de Paasdatum te berekenen.. Voor 359 werd Pasen gezet op de 1ste zondag na de volle maan, na de eerst zichtbare nieuwe maan na de voorjaarsequinox. Uitgezonderd als de volle maan op een zondag valt; dan werd Pasen een week uitgesteld. Na 359 werd Pasen gesteld op de 1ste zondag na de volle maan, na de voorjaarsequinox. Wederom uitgezonderd als de volle maan op een zondag valt; dan werd Pasen een week uitgesteld. De reden voor die uitzondering was het feit dat de joden dan hun Pesach hadden en de christenen wilden hun Pasen niet op dezelfde dag vieren als de joden hun Pesach. Zou JHWH dit allemaal zo bedoeld hebben?

Laten we het jaar AD 30 bekijken, toen de Messias gekruisigd werd.

Via een kalender-computerprogramma is te berekenen dat in dat jaar de voorjaarsequinox op 20 maart viel (Abib 1). Op die dag was het ook de astronomische nieuwe maan. Dat betekent dat Nisan 1 viel op de zichtbare nieuwe maan van 21 maart (abib 2). 12 dagen later, op Abib 14 was het dus nisan 13 volgens de maankalender, de dag voor de preparatie dag van de joden die Pesach vierden op de 15de nisan.

Op Israëls preparatiedag zijn de volgende tekstgedeeltes van toepassing:

Mattheüs 26:18 Hij zei: Ga de stad in naar een zeker persoon en zeg tegen hem: De Meester zegt: Mijn tijd is nabij; **Ik zal** bij u **het Pascha houden** met Mijn discipelen.

Marcus 14:12: En op de eerste dag van de ongezuurde *broden*, **wanneer ze het Pascha slachtten**, zeiden Zijn discipelen tegen Hem: Waar wilt U dat wij heengaan en **voorbereidingen treffen**, zodat U het **Pascha** kunt eten?

Mattheüs 26:19: En de discipelen deden zoals Jezus hun opgedragen had, en **maakten het Pascha gereed**.

Marcus 14:14: en waar hij ook naar binnen gaat, zeg *daar* tegen de heer des huizes: De Meester zegt: Waar is de eetzaal waar Ik **het Pascha** met Mijn discipelen **eten zal**?

Mattheüs 26:20,21: Toen het avond geworden was, lag Hij aan met de twaalf. En toen zij aten, zei Hij: Voorwaar, Ik zeg u dat een van u Mij zal verraden.

Mattheüs 26:26: En terwijl zij aten, nam Jezus het brood en toen Hij *het* gezegend had, brak Hij het en gaf het aan de discipelen en Hij zei: Neem, eet, dit is Mijn lichaam.

Lucas 22:15,16: En Hij zei tegen hen: Ik heb er vurig naar verlangd **dit Pascha** met u te eten, voordat Ik ga lijden. Want Ik zeg u dat Ik daar zeker niet meer van zal eten, totdat het vervuld is in het Koninkrijk van God.

Joh 13:2,4: Toen dan de maaltijd plaatsvond ..3 stond Jezus, ...4 op van de maaltijd,

De Messias ging naar de tuin en werd gevangen genomen.. de preparatie dag van de Joden was nu aangevallen

Joh 18:28: Ze brachten dan Jezus van Kajafas naar het gerechtsgebouw, en het was 's morgens vroeg. En zij gingen het gerechtsgebouw niet in, opdat zij niet bezoedeld zouden worden, maar het Pascha konden eten.

Het was vroeg op de 14de volgens de joodse maankalender, hun preparatie dag.
Dus Abib en nisan zijn NIET synoniem!

Joh 19:31: Opdat de lichamen niet aan het kruis zouden blijven op de sabbat, omdat het de **voorbereiding** was (want de dag van die sabbat was een grote *dag*), vroegen de Joden dan aan Pilatus of hun benen gebroken en zij weggenomen mochten worden.

Deze tekst laat ook zien dat dit zich afspeelde op nisan 14. De Messias had zijn Pesachmaal al gegeten omdat die de juiste kalender aanhield; een dag eerder. De Qumran gemeenschap hanteerde deze kalender: een zonnekalender. Deze mensen werden ook wel de Essenen genoemd.

De Babylonische maankalender werd echter gebruikt door de heersende Sadduceeën en is later overgenomen door de farizeeën, die het weer doorgaven aan het latere rabbinale Judaïsme. Er waren dus 2 kalenders in gebruik in die tijd. Er is heel veel studie materiaal die deze gegevens onderschrijven (zie het originele artikel voor verwijzingen).

Er zijn wel leraren die durven te zeggen dat Jehosjoea zijn Pesach te vroeg zou hebben gegeten, maar dat is absurd; dan zou hij de wet hebben gebroken en gezondigd hebben! De joden braken echter de wet door de maankalender te volgen.

Een tekst *tegen* het idee dat Jehosjoea's maal was het echte Pesach maal is te vinden in Math 26:18:

Hij zei: Ga de **stad in** naar een zeker persoon en zeg tegen hem: De Meester zegt: Mijn tijd is nabij; Ik zal **bij u** het Pascha houden met Mijn discipelen. 19 En de discipelen deden zoals Jezus hun opgedragen had, en maakten het Pascha gereed. 20 Toen het avond geworden was, lag Hij aan met de twaalf.

Deze tekst wordt dan afgezet tegen Deut 16:5:

5 U mag het paaslam niet slachten binnen een van uw poorten die JHWH, uw God, u geeft.

Maar lees dan door in vers 6: Maar op de plaats die de HEERE, uw God, zal uitkiezen om Zijn Naam *daar* te laten wonen, daar moet u het paaslam slachten, in de avond, als de zon ondergaat, op het tijdstip dat u uit Egypte trok.

Is die plaats niet juist Jeruzalem? Ha Makom?

Nog een argument tegen het idee dat Jehosjoea's maal was het echte Pesach maal is te vinden in Joh 13:29

Want sommigen dachten, omdat Judas de beurs beheerde, dat Jezus tegen hem zei: **Koop wat wij nodig hebben voor het feest**, of dat hij iets aan de armen moest geven.

Pesach is een sabbat, dus aangezien Jehosjoea opdracht gaf wat te gaan kopen, kan het nooit Pesach zijn geweest, redeneert men.

Dit is echter een vergissing want de dag na Pesach is pas een sabbat.

Bovendien is er helemaal geen instructie om iets te gaan kopen maar een oproep "te gaan doen wat je moet doen". Het vers er na zegt ook dat sommigen "dachten"..

Jesaja's vloek:

Jes.3:12 De onderdrukkers van Mijn volk zijn kinderen, en **vrouwen** heersen over hen.

Mijn volk, wie u leiden, misleiden u, en zij brengen de richting van uw paden in de war.

Houdt dit vers in gedachten bij het opsommen van de volgende verzen.

Job 38:32: Kunt u de Mazzarot tevoorschijn laten komen op **zijn** tijd, en kunt u de Wagen met zijn kinderen leiden?

Mazzarot is de zodiac, de dierenriem: 12 tekens. Deze is samengesteld uit sterren. Let op dat naar de sterren, de kleinste van de 2 grote lichten, wordt verwezen als "zijn"

Ps 104:19: Hij heeft de maan gemaakt voor de vaste tijden, de zon weet wanneer **hij** ondergaat.

Let op dat naar de zon als de grootste van de 2 grote lichten wordt verwezen als "zijn".

De maan wordt echter benoemd als vrouwelijk; bv in Genesis 37:9,10:

*Hij kreeg nog een andere droom, en vertelde ook die aan zijn broers. Hij zei: Zie, ik heb weer een droom gehad; en zie, de **zon**, de **maan** en elf **sterren** bogen zich voor mij neer. 10 Toen hij dit aan zijn vader en zijn broers vertelde, bestrafte zijn vader hem en zei tegen hem: Wat is dat voor een droom die je gehad hebt? Moeten wij, namelijk ik, je **moeder** en je **broers**, soms naar je toe komen om ons voor jou ter aarde neer te buigen?*

Jeremia beschrijft de Maan als de Koningin des hemels: Jer 7:18;

De kinderen sprokkelen hout, de vaders steken het vuur aan en de vrouwen kneden deeg om offerkoeken te maken voor de koningin van de hemel. Zij gieten plengoffers uit voor andere goden, zodat zij Mij tot toorn verwekken.

En Jer 44:17-25 *Nee, wij zullen beslist alle dingen doen die uit onze mond zijn uitgegaan, door reukoffers te brengen aan de koningin van de hemel ...*

De maan staat ook bekend als symbool van de Godin Isis. De koningin des hemels. In Egypte was Isis zowel de moeder als de vrouw van Osiris, a.k.a? Nimrod

Dus de zon en de sterren worden altijd mannelijk verwoord en de maan als vrouwelijk.

Kijk nu nog eens naar Jes.3:12 De onderdrukkers van Mijn volk zijn kinderen, en **vrouwen** heersen over hen. Mijn volk, wie u leiden, misleiden u, en zij brengen de richting van uw paden in de war.

Beheerst de maan (vrouwelijk, koningin) kalender uw feestdagen? Valt u dan mogelijk onder de vloek van Jesaja?

3.1. Profetisch/Bijbels Jaar ten opzichte van Gregoriaans jaar

Het is wereldwijd geaccepteerd onder Christenen dat een “profetisch jaar” of “een Bijbels jaar” 360 dagen heeft.

Zelfs de meeste aanhangers van de maankalender zullen dit bevestigen, ondanks het feit dat de maankalender 345 dagen heeft bij 12 maanden van 29/30 dagen of 384 dagen bij 13 maanden.

Wie kan deze logica uitleggen?? Niemand.

De Gregoriaanse kalender is gebaseerd op een totale rondgang (revolutie) van de aarde om de Zon. Die vindt plaats in 365 dagen, 5 uur, 48 min en 46 seconden per jaar.

Waarom heeft het profetische/Bijbelse jaar dan 360 dagen?

Welke tijd is correct? Sommigen zeggen dat de aarde er vroeger wellicht 360 dagen over deed om de zon rond te gaan maar dat dit veranderd is door de inslag van een komeet of iets dergelijks. De vervolgvraag is dan: heeft JHWH dat zo gewild of gecorrigeerd? Dit is glad ijs redeneren. Laten we er maar vanuit gaan dat JHWH de aarde geplaatst heeft waar Hij die wou hebben.

Misschien ligt er een antwoord in Genesis 5:21-24:

21 Enoch leefde vijfenzeftig jaar, en verwekte Methusalach. 22 En Enoch wandelde met God, nadat hij Methusalach verwekt had, driehonderd jaar; en hij verwekte zonen en dochters. 23 Al de dagen van Enoch waren **driehonderdvijfenzeftig jaar**. 24 Enoch wandelde met God, en hij was niet *meer*, want God nam hem weg.

Ook is het opvallend dat het getal 365.2422 of variabelen op dit getal nauwkeurig verwerkt zijn in de constructie van de Pyramide van Giza.

Waar is ooit gesteld dat een Bijbels jaar 360 dagen behoort te zijn?

We lezen in Daniël over over 1260 profetische dagen. Als je 1260 deelt door 30 (volgens de 30-dagen norm uit Genesis 150 dagen is 5 mnd) dan kom je op 42. Dat komt dan weer overeen met 42 maanden in Openbaring 11:2 en 13:5. Dus het profetisch jaar moet wel 360 dagen zijn..

Anderen zeggen dat het Bijbelse jaar 360 dagen heeft: 12 maanden van 30 dagen en dat de Israëlieten er 5 dagen aan toevoegden om in evenwicht te komen met het zonnejaar omlooptijd van de aarde.

Maar wat zegt de Encyclopedie: *in het oude Egypte bestonden de maanden uit 30 dagen, onvariabel. En om een zonnejaar compleet te maken werden er 5 dagen aan toegevoegd aan het eind van het jaar.*

Het uitgaan van 12 keer 30 komt dus uit Egypte, en niet van de God van Israel.

En de 5 uur, 48 min, 46 sec blijft bij deze gang van zaken ook nog buiten beschouwing!

Het was Paus Gregorius XIII die in A.D. 1582 voor het eerst rekening hield met die 5 uur, 48 min. en 46 sec. door regels op te stellen voor een schrikkeljaar op gezette tijden. (een schrikkel jaar heeft 366 dagen ipv 365 dagen om de gemiste tijd weer recht te trekken).

2.2. Een Bijbels jaar

Er zijn ongeveer 14 verschillende Hebreeuwse of Griekse woorden die allen vertaald zijn als jaar, jaren en jaarlijks in de Bijbel. Die zelfde 14 verschillende Hebreeuwse en Griekse woorden zijn ook weer vertaald in ongeveer 99 andere woorden. Neem bijvoorbeeld het Hebreeuwse woord YOM. Het is dus enerzijds de vertaling voor jaar/jaren en jaarlijks. Maar ook als dag, tijd, weer, dagelijks, overblijfsel, wanneer, tijd, vol jaar, leven, seizoen, ruimte, tijdje, vol continue, helemaal enz.

Zie je het probleem? Als de Schrift zegt yom, wordt er dan bedoeld dag of jaar of tijd of leven? Er zijn wel 14 woorden die jaar betekenen en ze hebben ook nog 99 andere betekenissen. En dan hebben we het nog niet eens over maand, maan, seizoen, uur en minuut!

Zo is het dat in de astronomische calculaties 30 graden een teken worden genoemd. Zo zijn er 12 tekens van 30 graden in een cirkel.

Wat heeft dat te maken met ons onderwerp?

Zijn er niet 12 tekens in de Zodiac (Mazzaroth vlgs het boek Job)

Zijn er niet 12 maanden in een Bijbels jaar?

Omcirkelt de zodiac niet de planeten?

Maakt de aarde niet in 365.2422 dagen een omcirkeling van de zon?

Heeft een cirkel niet 360 graden?

Volbrengt de aarde in 365.2422 dagen niet 360 graden?

Het antwoord op al die vragen is JA. Let nu op: als een **profetische maand** bestaat uit **30** dagen; en je vermenigvuldigt die met de **12** maanden van een Bijbels jaar, klinkt het dan niet logisch om te zeggen dat een **profetisch jaar** uit 360 dagen bestaat?

Als 30 graden een teken zijn, vermenigvuldigd met 12 tekens in een cirkel, klinkt het dan niet logisch om te zeggen dat er 360 graden in een cirkel zitten?

Zou het mogelijk zijn dat: 30 graden een Bijbelse maand vormen **en niet dagen**? Dan zijn 30 graden, oftewel 1 teken per maand dan mogelijk de 12 tekens van de Zodiac? $12 \times 30 = 360$ graden, vormend een Bijbels jaar dat in dagen uitkomt op 365.2422!

Er van uitgaande dat dag de misvertaling is van graad wanneer het in de Bijbel over yom gaat. Zou dag soms graad betekend hebben lang geleden?

Als we graden-theorie accepteren in de profetische kalender, komt een en ander overeen met de Gregoriaanse kalender. Want een jaar bestaat in deze kalender uit 365.2422 dagen maar tevens uit 360 graden, waarbij een maand 30 graden is, waarbij het aantal dagen varieert vanwege de ecliptische baan. De aarde draait dus om de zon heen in 12 maanden. Ten tijde van de voorjaarsequinox staat het teken Aries aan de hemel.

Ten tijde van de najaarsequinox staat het teken Libra aan de hemel. Die wordt gesymboliseerd door een balansweegschaal! Precies op de helft van het jaar: 180 graden.

Ik ben van mening dat elke keer dat de aarde in een nieuw teken van de Mazzaroth (deZodiac) komt, dit betekend dat er een nieuwe maand is begonnen.

Als dat klopt, dan heeft de **eerste** Israëlitische maand Abib ongeveer 31 dagen en komt grofweg genomen overeen met 20 maart tot 19 april op de gregoriaanse kalender. In tabel volgt de rest.

Eerste maand	Abib	31 dagen	20-3 t/m 19-4
Tweede maand	zif	31 dagen	20-4 t/m 20-5
Derde maand		31 dagen	21-5 t/m 20-6
Vierde maand		32 dagen	21-6 t/m 22-7
Vijfde maand		31 dagen	23-7 t/m 22-8
Zesde maand		31 dagen	23-8 t/m 22-9
Zevende maand	ethanim	30 dagen	23-9 t/m 22-10
Achtste maand	bul	31 dagen	23-10 t/m 22-11
negende maand		29 dagen	23-11 t/m 22-12
tiende maand		29 dagen	22-12 t/m 19-01
elfde maand		30 dagen	20-01 t/m 18-02
twaaalfde maand		29 of 30 dagen	19-02 t/m 19-03

Het totaal aantal dagen per maand varieert afhankelijk van de baan van de equinox. Die maakt zijn baan eens in de 25.800 jaar compleet.

Het totaal aantal dagen per maand was voor de Israëlieten niet belangrijk. Er is in de Tora ook geen enkel gebod te vinden dat je iets belangrijks zou moeten doen of laten gerelateerd aan het aantal dagen van een maand of het einde van een maand!

Hoe wisten ze dat ze een dag moesten toevoegen aan een schrikkeljaar?

Ze wisten het niet en ze maakten zich er niet druk om! Als Aries niet op de verwachte dag verscheen voor degenen die bewust telden, dan concludeerde men dat het een schrikkeljaar moest zijn.

Ten tijde van de zondvloed was het aantal dagen, door de equinox, in de 2de maand 31 dagen, de 3de maand 30 dagen, de 4de maand 31 dagen, de vijfde maand 29 dagen en de 6de maand 29 dagen. Totaal 150 dagen in 5 maanden. Het oude Israël keek naar de sterren en wist dan wat voor maand het was. Ze voegden geen 5 dagen toe aan het eind van het jaar, hadden niet het ene jaar 354 dagen in een jaar en het volgende jaar 384 dagen zoals in de maankalender ... ze keken naar de sterren, “het kleiner licht” en ze wisten!

Het woord Zodiac betekent “graden” of “stappen” of “treden”. Stappen die het pad van de zon markeren langs de hemel, corresponderend met de 12 maanden.

Er is een diepgaande studie over de Mazzaroth beschikbaar geschreven door E. W Bullinger; het getuigenis van de sterren. Ook is beschikbaar “the glory of the stars door E. Raymond Capt.

Volgens Strong is het woord “*Shaneh*” (nr. 8141) dominerend vertaald als “jaar”, en werd gebruikt om een omloop van tijd aan te duiden; dat is een rondgang van de aarde om de zon. **Dit woord werd niet gebruikt om 12 omlopen (of 13) van de maan om de aarde aan te duiden. Ook werd dit woord niet gebruikt om een aantal dagen aan te duiden (365).**

De beschrijving van een jaar

Welke aanduidingen beschrijven het beste een jaar?

a) 88 dagen b) 363 dagen + c) 687 dagen d) Antwoord a t/m c of e) geen van allen juist.

Het juiste antwoord is d)! Waarom? Mercury maakt in 88 dagen een omloop om de zon. De aarde doet het zelfde in 365+ dagen en Mars doet er 687 dagen over om een rondgang te maken om de zon.

Dus een jaar is ... een variabele tijdsperiode, afhankelijk van het feit over welke planeet je het hebt die om de zon draait.

Je kunt een jaar niet definiëren als een aantal dagen, ook al zijn er een aantal dagen in een jaar. Net zoals je een jaar niet kunt definiëren als een aantal uren, minuten en seconden, ook al zitten die ook in een jaar vervat.

Strong verteld ook dat H8141 shaneh komt van H 8183 “*shanah*”. Het komt van een primitieve wortel die betekent: vouwen in de zin van dupliceren, verdubbelen, herhalen, terugkeren. Nadat de aarde 180 graden door het sterrenbeeld Aries wandelt en uitkomt bij Libra, beschrijft het woord Shanah dan niet de equinox die het keerpunt vormt waarna de aarde de 360 graden vol maakt van Libra naar Aries terug?

Zowel een Bijbels profetisch jaar als een Gregoriaans jaar heeft 360 graden. Een Bijbels profetische maand en een Gregoriaanse maand hebben beiden 30 graden.

Ik gebruik de voorjaars equinox om de eerste dag van de eerste maand van het jaar te bepalen en de najaarsequinox om de eerste dag van de 7de maand te bepalen.

Equinox komt van de Latijnse woorden *aequus* (gelijk) en *nox* (nacht).

Let op het verschil tussen de zichtbare equinox ten opzichte van de astronomische equinox; het verschil zit hem in refractieverschillen die ontstaan door de atmosfeer van de aarde. Ik hanteer de astronomische equinox.

Het einde van het jaar

Wanneer is het eind van het jaar? Volgens de Gregoriaanse kalender 31 december. Als mijn zakelijk jaar start op 1 juli is het eind van het jaar 30 juni. Het eind van het jaar is net voor het begin van het volgend jaar. Een jaar kan beginnen op elk tijdstip; 1 rondgang van de aarde om de zon later is het jaar dan om. Zo is het ook met een geboortedag. Een rondgang van de aarde om de zon later ben je dus een jaar ouder.

Nu de vraag: Als het Bijbelse jaar start met de voorjaars equinox op 20 maart; wanneer is dan het *eind van het jaar*?

Je zou zeggen 19 maart., maar let op het Loofhuttenfeest.

Leviticus 23 en Deuteronomium 16 spreken over dit feest. In Exodus 23:14-16 en 34:22 wordt het ook wel het Feest van de inzameling genoemd.

Exo. 23:14-16: 14 Driemaal per jaar moet u voor Mij een feest vieren. 15 Het Feest van de ongezuurde *broden* moet u in acht nemen. Zeven dagen *lang* moet u ongezuurde *broden* eten, zoals Ik u geboden heb, op de vastgestelde tijd in de maand Abib, want in die *maand* bent u uit Egypte vertrokken. Maar men mag niet met lege *handen* voor Mijn aangezicht verschijnen.

16 Ook het Feest van de oogst, van de eerste vruchten van uw werk, van wat u op de akker gezaaid hebt. En **het Feest van de inzameling, aan het einde van het jaar (H8141)**, wanneer u *de vruchten* van uw werk van het veld ingezameld hebt.

En Ex. 34:22: Vier het Wekenfeest wanneer je de eerste opbrengst van de tarweoogst binnenhaalt, en het Inzamelingsfeest wanneer het **jaar (H8141)** ten **einde (H8141)** loopt.

De bevolking in Israël viert het Loofhuttenfeest altijd in de herfst.

Maar wacht even, waren we het er net niet over eens dat het einde van het jaar op 19 maart moest vallen?

Antwoord: net als je verjaardag kan een jaar op elke willekeurige dag beginnen. Onze Vader vertelde en gebod ons het Loofhuttenfeest te vieren op de 14de dag van de 7de maand. Een jaar (omloop) later is er op de 14de een jaar om. (H8141- een complete omgang van de aarde om de zon) en het begin van een nieuw jaar.

Het woord *eind* in Exodus 34:22 is H8622 *tquwphah*. Volgens Strong wordt dit woord gebruikt om een omgang van b.v. de zon aan te benoemen. Met andere woorden, als je het feest begint, start 365+ dagen/graden later het feest opnieuw. En elke 360 graden daarop volgend, elke omgang van de aarde om de zon, start het feest opnieuw; **Dat is orde, precieze orde!** En niet de orde van 12 of 13 maanden om de zoveel jaar, door mensen bedacht door de eeuwen heen volgens de omgangen van de maan!

Als je naar de data kijkt waarop het Loofhuttenfeest gevierd is van bv 1986 t/m 1993 dan deed de World wide church of God dat op 18 okt, 08 okt, 26 sept, 14 okt, 4 okt, 23 sept, 12 okt en 30 sept. Dat is chaos in plaats van jaarlijkse orde. Waarom wel je verjaardag elk jaar op precies een bepaalde datum, maar het Loofhuttenfeest op zoveel verschillende data.. terwijl de Bijbel spreekt over jaarlijks (een omgang= 365+ dagen).

Dat komt omdat ze uitgaan van de Babylonische maankalender. En wat betekend Babel? Verwarring door vermenging). Wie echter de zonnewende kalender volgt van JHWH kan zelf de feesten berekenen en is niet afhankelijk van leraars. De maan-gelovigen hebben een publicatie van feestdata nodig om niet in verwarring te komen met elkaar.

1Kor 14:33:33 want JHWH is niet een God van wanorde maar van vrede.

In de samenleving van gelovigen is zoveel verwarring en meningsverschil over de feestdata; waarom toch? C.W Dodge zegt hierover: *“waarom zou JHWH ons geen precieze instructies hebben gegeven m.b.t. de feestdagen? Waarom heeft hij dit verborgen? Zou het zo kunnen zijn dat Hij niet wil dat iedereen maar zijn feesten viert (op verkeerde wijze) maar dat Hij ze openbaard voor degenen die Hij roept uit alle religieuze groeperingen op aarde? Als iedereen de data kende zouden de “religieuzen” deze dagen dan niet commercieel”gaan maken, zoals we dat ook zien bij pasen en kerst? Daarom heeft hij een drempel opgeworpen om ZIJN dagen juist te vieren.*

Spreuken 25:2: Het is Gods eer een zaak verborgen te houden, maar de eer van koningen een zaak te doorgronden.

Wat is nu ons eindpunt in deze uiteenzetting? Het is redelijk simpel;
De dag van de voorjaars equinox is de 1ste dag van de 1ste maand. Vandaar uit tel je de dagen naar de voorjaarsfeesten toe op de Gregoriaanse kalender.
De dag van de najaars equinox is de 1^e dag van de 7de maand.
Vandaar uit tel je de dagen naar de najaarsfeesten toe op de Gregoriaanse kalender.

Laten de volgende teksten een waarschuwing zijn waar we precies mee bezig zijn:

Jes 1:13-15 Breng niet langer nutteloze offers. Het reukwerk is Mij een gruwel.

Nieuwemaansdag en sabbat, het bijeenroepen van samenkomsten: Ik verdraag het niet; het is onrecht, zelfs de bijzondere samenkomsten. 14 Uw nieuwemaansdagen, uw feestdagen haat *Ik met heel* Mijn ziel; ze zijn Mij tot last; Ik ben het moe om ze te dragen. 15 En wanneer u uw handen uitspreidt, verberg Ik Mijn ogen voor u; ook wanneer u uw gebed vermeedert, luister Ik niet: uw handen zitten vol bloed.

En 2 Tim 2:15:

15 Beijver u om uzelf welbeproefd voor God te stellen, als een arbeider die zich niet hoeft te schamen *en* die het Woord van de waarheid recht snijdt.

En 1 Thess 5:21: Beproof alle dingen, behoud het goede.

- EINDE -